

GHIMPELE

Un exemplară

Acăstă foiă ese uă dată pe septembără :

DUMINECA.

Abonamentele se începă numai cu Nr. 1, 13
26 și 39.

Abonamentele se facă în pasagiul română
No. 8—11, eră prin districte pe la corespondență
său prin postă, cum și la toate birourile po-
stale, trămitând și prețul.

50 bană.

PREȚULU ABONAMENTULUI

Pe anu pentru capitală.....	24 lei nouă
Pe jumătate anu.....	12 ,
Pentru districte pe anu.....	27 ,
Pe 6 lune.....	14 ,
Pentru străinătate.....	37 ,

Proprietar și Director, T. I. STOENESCU.

ADMINISTRATOR: CONSTANTIN STOENESCU, GIRANTE RESPONSABILE: TOMA PASCU.

SUMA RIU

*Ultim noutăți importante.
Kai gias mo Scarlate?
Depesă telegrafice de poruncelă
Săriș lume de lă opriș, că e văz s'amară!
Văz de noi!
Serioarea lui Scarlată.
Raportu sefilor ordinei de la Pitești
Apelul fratelui Kesarei
Ghimpă și tepe!*

ULTIME NOUTĂȚI.

Noutatea cea mai importantă, și care trebuie să absorbe mai toate preoccupațiunile celor cu musca pe căciulă, este că abonamentele espirate și nerenoite se vor susține cu acestu numeru.

Rugăm derău pe toți D-nii abonați și amici, să binevoiescă a responde la căldurosul nostru apel, făcut căldurășelor D-lui posunare, spre a ne pute și noi regula întepătorile și înghimpătorile noastre afaceri.

KAI GIAS MO?

Haordea, tagar Scărlate,
Proslavite hîmparate,
Da di ce te-ai suparată
Ca și vacarulă pa satu?

Mistò haraclean acuma,
Ca și mai discurcam gluma,
Căci danciulă de ieri mi-a spusă
Ca din țara te-ai și dusu.

Kai kerès buki nainte!
Io nu hascultă da cuvinte
Si éca-mě c'am venită
Să horbimă mai lamurită!

Po mandi... pa Hambronila
Să lă scotă hantă dan teșila,
Căci elă hare doă chiai
Cu căre facă totu ce vreau!

Des dumă! cine lă sciia,
Daca nu chiar dumniata,

Să lu puie hunde era
Mai mare 'ncurcatura?

Ditai kerdél malotă!
Pa Strusburug cin' lă hadusu?...
Pa Hanton cine lă punea
Sa intre în dandana?

Mistò! Dupa Livadia
Cine-a dat cavalaria
Bisdadelii? Totu Hanton,
Ca numise pe Hambron!

Dér biseră?— Kanghiri?
Cine h'o batjocori?
Ia ha mâna da læteū,
Ia ha glavă da bobleță!

Nis mai beșel rai barac!
Ministere după placă
Cine ni-le haducea
Da cât iér Maria ta?

Şișanelă mo! şisana!...
Cine ha mancată pomana
Morțiloră de la Pitești?
Ia menistrii tēi domneastă!

Dilō-san, căci cu Ploiească
Imi humplusești Vacarească,
Si bâta'ți ha cu cinghelă
Da hîn Rumun, văz de elu!

So te kerău! Cum scrișăi,
Da rușine ma dădăști
Ş'acum hîncepi sa glumeastă!
Ca ho sa ne paraseastă!

Kai giás mò? Kai giás acuma,
Cându s'a 'ngroșată da tot gluma?
Dilo-san? Morel todel,
C'ați dice lumea mișel!

Haordea, tagar Scarlate,
Proslavite hîmparate,
Di ha!.. nu fi suparată
Ca vacarulă din hăl satu,

Ke da dăs eu toți nebuni
Să'ți mai treaca gargaunii;
So mai buki, so bestel,
Sa nu'ți dic Marel Todel!

DEPESI TELEGRAFICE.

(Serviciul de poruncelă ală Ghimpelui)

Versailles, 9 Februarie. — Două curieri, expediați de 3 dile dă
ică la palatul din București, au de misiune convinge pe scriitori
de epistole engomiose pentru România că, de nu se mai găsesc
brâșce prin teră și cele ce se găsesc silesc pe putere a
intervenii, prin petițiunile lor, apoi potă veni ca due d'Alsacia
și Lorrea, unde broscăria e 'n abundanță

Petersburg, 10 Februarie. — Din cauza religiose, Rusia nu
s'ară opune la leben Sie wohl ală Scarlatului din România.

Londra, 11 Februarie. — Conferința s'a mutată sedințele
din cauza că Ioniță Strată, în haine de doliu și forte măhnită,
vrea să 'și dea demisiunea din postul de usieru, pe motive că
Regele 'n visu ală României lasă teră cu animă trăpătă.

Uă adresă de felicitare se va vota de conferință.

Bordeaux, 11 Februarie. — Alegările mergă tocmai ca cele
din 1869 și 1870 din România. Același sistem ilă au și Prus
ianii, ca și agentii lor de la Dunărea de Jos. Până acumă n'au
isbutit de cătă imperialiști, cu Gambetta 'n capu.

BUCURESCI, 30 Ianuarie 1871.

Ce chiote și vaiete, ce urlete și sbiere
rete, ce doliu și 'ntristare se aude, se
vede, se lațesc prin teră?

O domne! ce timpi de amară!

Atâtă giuvaeră aveamă și noi, atâtă
sore sătăță lună ne lumina și nouă ban
chetele date cu săngele alegătorilor, atâtă
șefu de cadre ne dedese Dumnezeu, — și
etă că și p'acela n'ilă ie, și p'acela n'ilă
dă... de poména.

Săriș lume, cu cățelu cu purcelu, să
riș ca Tiganii cu copăile, cându li s'a
topită biserică de căsu, ești cu ce'ți ne
meri 'n mâna, cu ghimpă și cu spină, cu
pălamidă și scaieți, cu ciulini și cu tăv
luci, de oprită pe mintosul și doritorul

de tără, care s'a supărată pe noi mai rău de cătă unu vârcau pe satu!

Dăți fuga și cereți iertare, spuneti că veți fi supuși d'aci 'nainte, că n'o să mai faceți ce-ață facutu...

Ingenuchiată, plângeti cu lacrimile cătă batele, și legați-vă că n'o să-lu mai ne-cajiți!

Sărutăți mânele și pictorele, și asicurați-lu că se va cocolosi și hoțele cu Strusberg, și regimile băto-ciomagă, și alda-mășiu de la Săptămînă, și hora *Bătută* de pe spinările văstre, și comploturile republicanilor de la Jilava și Ploiesci!

Aide, grăbiți-vă până mai e vreme, căpoi... adio tără! te lasu cu sufletul părălită și cu ahtul la animoară.

Ba nu deu! adicătilea ce mai stați la 'ndoielă?

Ce, gândiți că déca amă totu înșirat până acum la "Nihil sine deo," pe tôte tonurile din psaltichia, n'o să fiă nimicu reu de noi, déca s'o duce?

Valeo! déru cum păcatele o să remăinemă nu fară densusu, și c'uă cameră impietăță și îndrăcita, compusă de Roșii și de Frânti?

Nu v'ati saturat până acum de atâtea fericiri, în cătă să puneti pictorele 'n pragă și să nu'lă lasați cu nici unu prețu să ésa?

Parinte Tache, zorū cu cădelniță și cu băta nodorosă la palatul, și trage'i coleaua sfestanie prin care să gonesci duhurile necurate ce-i muncescu gândul și'lă spitescu să ne părăsească!

Vinărare Sirmă, scii c'uă dinióra David a liniștitu furiele lui Saulu prin canticul arpei săle. Înhatați déru psaltichia cea afumată, clétanătă capulu după note, și trage'i M. Săle unu aghios d'cele duioase, în cătu să nu se mai indure de noi!

Cone Petracche, tu, care ești mai dibaciu în d'ale politetii, fuga cu rugaciună ferbinți și complimente de moda cea mai nouă pe lângă M. Sea viitora Regina, și convinge-o că și *notre ami* e de părere că n'ară trebui să se paraponescă de lucru de nimicu!

Frate Kesarie, zorū cu corona sfântului Stefanu și cu *Buciumul* de alamă! Dör s'o 'ndupla sa remăie!

Si voi, o mariți burghesi; tu, o prosperă și cultă *clasă de mijloc*, cum poți lipsi tu, ca să nu'ți grămadesci perciunii în formă de baricade, și să 'mpedecă disparițunea dulcelui teu protectore!

Si voi, falnici și nebiruiți șopeți de la Parisiana și Săptămînă, și voi, slaviți șefi și duci de Măcăi, de Janina, de Costangalia; și tu, târnositule Bizdadea, și tu, mintosule Zanaticescul, cum veți tacă voi și nu veți plânge, și nu veți stropoli ca pe *sublima nostră dinastie* să n'o găsească guturaiul, plecându acum, vreme de iernă, cu coda 'ntre pictore și cu urechile ciușdite?

Jalea se 'ntinde, negra melancolia coprind animele, durerea sfâșia pepturile noastre, la audul teribilelui trăsnetu ce vrea să ne isbăsească!

Déru până la Versailles său Berlin e departe! — Aș! déca nu'lă rögă nimenii să remăie, elu pléca!

Déru bine, cum remănu angaralele, cum remâne *tata-Strusberg*? — Giaba! N'aude nu vede, căci asia i s'a poruncită!

Déru ce facemă noi bătașii? Ce facemă noi ordinea? Ce facemă noi, cei cu stabilitatea? — Ikiș! mare urechi de audiu; și de ciurdită!

Si tără e 'n ferbere! Turci, Nemți, Unguri, Muscali, Ienicerii, Honvedii, Ingherii, Bașibuzucii stați sa facă invasiune, și nimeni nu se gândescă la sorrtea mămăligelor nôstre!...

Săruti déru lume, cu topore, cu târnăcope, cu casmale, cu cleste și cu vâtraiie, săruti de săpați sănături că să nu ne scape din mâna fericirea, ca sârindarul de fluture din mâna Tiganului!..

Aide, până mai e vreme, c'apoï remăinemă și fară regatu, și fară independință, și fară... și *fă!... fă!... ră!... ră!... ră!* ? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ?

VAI DE NOI!

Din scripturi strabune

Nouă ni se spune

Că 'n trecutu Români mai uniți erau,

Că ei, cu ardoare,

Fără pregetare

Pentru a loru tără ne'ncetălu lucrău;

Déru, în vremea nostra

Lumea nu e prăsta

Să se mai jertfescă binelui comunu :

Astađi fia-care

Își facă plăpamioare!...

Ah!... Ce fericire pe statul român!!

*
Se mai ține minte

C'aici, mai 'nainte,

Pe timpul lui Mircea și alu lui Stefanu,

Cându intra în tără

Vr'ua horda barbara,

Toți, cu mic cu mare, sdrobiau pe dușmanu...

Străbuni fără minte,

Eșită din morminte

Să vedetă adă probă de patriotismu

La fiu ce sapă

A țerei loru groapa

Șo' 'mbrâncescă cu furii către strainismu!

*
Se mai spune iéra

Că ua dinióra

Noi eramă în stare să dămă ajutoru

Altoru țeri vecine,

Cându herde strâine

Veniau ca să calce pe pământul loru :

Adă... dómne fereșce!...

Nici se pomeneșce

Să mai dămă la alții vre unu ajutoru,

Ba âncă... rușine!...

Gintele strâine

Ne discută sorrta după posta loru!...

*
Se mai dice iéra

Că aici în tără

N'aveam mulți politici, deru aveam Români

Cu doru de dreptate

Cu animi curate

Cu sânge și sufletu rămasu din străbuni.

Déru adă... diplomații

Si semi-'nvetații

Cutreiră tără ca cu lupi prin oī :

Si d'aia stăpâni

Nu mai suntu Români.

Caci ei nu potu dice de cătă: **Vai de noi!!**

SCRISOAREA LUİ SCARLATU

Pré stimate amice,

A trecutu déjà multu timpă de cându nu'ți amă datu nouătăți despre mine; énsă, déc'ăi fi 'n locul meu măcaru la uă alegere sub ciocoř, te aî convin-de cătă de multu, suntu ocupatul cu 'mpărtirea de banii și cu aprobarea șefilor din cadre.

Etă c'aă trecutu cincă ani de cându amă luată indrăsnătă decisiune d'a mă pune pe lucru, spre a nimici naționalitatea acestei tări, atâtă de bogată dotată de natură, și cu tôte astea atâtă de sărăcita de *Ambron* și *Tata-Strusberg*.

Aruncându uă privire retrospectivă asupra acestei periode de timpă, trebuie se recunoște că amă pututu face forte multu rău acestei tări.

Adesea mă-amă făcută întrebarea: a cuv este viața? A mea, care nu potu să fiu Rumână, său a a acestui popor, care nu vrea a se lăsa să 'lă conducă eu, după instrucțiunile lui Bismarck? În decursul deselor călătorii ce amă făcută prin *Principate* și a visitelor date tutoru brăescelor de prin băltile și iazurile de aici, m'amă convinsu că greșela nu e nici a mea personale, nici a poporului în totalitatea sea, ci mai multu a ciocoilor noii și vechi. Aceste persoane, ca de pildă Petracche, Zisache, Iepurache, Mihalache, Lahovarache, Carpache, etc. au uă educație sociale și politică făcută prin cafelele din Paris și Brașovu și cauta a transplanta, fără matură esaminare, colonii de Nemți și Jidani, sub nume de *capitularuri*; utopii și băte, hoții și scene à la Galați, Cheia și Brostură, în fine tôte mișcările cu care suntu imbulațăți — și acestea să lecredă, căci, după proverbul francesu «qui se ressemble s'assemblé» și prin urmare uă cunoscu forțe d'aprópe. Cu acestu chipu nefericita tără fără eană a trecutu fără transiție de la unu regim de despotașmu la acela de șisanele, sub uă constituție din cele mai liberale, cumu nu e 'n totă Prusia.

Acesta constituție, după esperiințele ce amă făcută, suntu silitu să o consideră ca uă nenorocire, cu atâtă mai multu că Români, neposédându *virtutile civice* ce reclamă acesta formă de guvernă *quasi republicană*, nu voru să fiă bătuți la alegeri și trămișă de Papadopolu pe lumea de veci, nici să aplaudă pe Ambron și Tata-Strusberg, nici să mă vădă cu lacheii cu code și peruci, nici că mă pupu în botu cu străinii, nici să mănană brăsecă.

Déca nu țineamă din totu sufletul la acea frumosă *listă civilă*, bașca de reparație palatului și sticlarie de măsă, date din bugetu, apoi de multu i'ășă fi disu: remă sănătosă! În acestu momentu amă datu de șugubină, căci camera m'a prisnă cu măna 'n sacu intru cătă privesc concesiunea Strusberg, actu care mă va face să trecu în ochi mămăligilor d'acăi ca lipsită de iubire pentru tără — și de unde să nu fiă! — Cu tôte astea imăpare că 'mă ășă călcă misiunea pentru care m'a trămisă stăpâni mei aici, déca n'ășă grăbi mai iute 'mbrâncirea tării 'n brațele străinilor și nu 'mă ășă reșbuna pe partitele care m'a datu de gol.

Amă énsă uă consolație: că, nereșindu, suntu totu déona liberu — și adicătilea tocmă așia liberu nu — d'a mă reîntorce 'n scumpa mea patria

ală căria magnetă puternică nici uă dată n'a început să dă atrage, mai ales că așă fi putut să adauge și eu unu dramă de jaf și pustiire pe capul Francei, cu cari netoți de Rumână mi-aș impunătă urechile.

Cea ce regreță din suflet este că nici chiar bătăușii nu mă recunoscă buna mea voință, și seci de Români, cari m'aș scosă de prin gunoie, m'aș întotoli și m'aș popotață p' unu tronă, nu suntă de cătu nescă ingrață! Însă, fiind că împărță să cumă vorbe late prin agentii mei secrete în țără și mai alesă în București, scișă a mă consola, și la nevoie oiu veni 'n cercurile d-tele se vă spună cu cine amă avută a face.

Scarlată.

RAPORTU SEFILORU ORDINEI.

Pitesci. Ianuriu 1871.

Pré luminați și milostivă stăpână, capă comandanți ai jafurilor și oră assinatelor publici, V. Boerescu, Zisu, Iepureanu și Ghica Dovlecescu!

Înăuntru de 24 Ianuariu era înăuntru destinată pentru triumful șoanelor noastre în colegiul al II-lea de Pitesci, dărău care nouă ni se pare fatală, din cauza că impelițatul de prefect, nu numă că nu ne dăde concursul său, spre a trămite pe alegători pe cea-l-altă lume; dărău anăncă ne puse mari obstacole cu uă afurisită de hîrtogă ce-i dice lege, cu care de sicură ne va pune pentru multă timp la adăpost.

Scișă, milostivă șefă, scișă că alegătorii noștri stașă gata pe luptă, ca și altă dată, pe cândă băta și șoană jucău rolul principal.

Ordinea și stabilitatea s'a probată în destulă că nu potă prinde rădăcină de cătu prin băta și șoană!

Apoj judecață D-vosstră, déca cu Ion Cocosilă se poate face vă uă trăbă în avantaglul nostru!

Nu'lă cunoscătă din 1866?

Nu aveți destule probe cu alegerile din capitală, care au aruncat spaima și grăza în ânimele bărbătilor de ordine d'aici? Prin urmare noi nu ne mai putemă înrola și sub acestă regime de depotismă liberale, care pentru noi este uă angină disterică perpetuă.

În față dărău a acestoră pagini negre de sub guvernul roșu al II-lea Cocosilă, noi totă adeverății patrioții români, ne vedemă forță și a ne abțină de la votă, și cură fiind că ne rămăne drumă liberă a protestă către marele nostru șefu Șarla 1, pentru care ne rugămă să-lăudihnescă Dumnezeu în împărăția nemțescă și crăia rumunescă!

Aă D-vosstră pré plecați lingă, ciomăgași și asasini:

Mihai Vasile, N. Drăgușulă, A. Pârvan, A. Perivanov, S. Perivanov, și anăncă 18, cară, din cauza spiritului ce aă în creieră în aceste dile, nău sciută îscăli.

APELUL FRATELUI KESARIE CĂTRE ALEGĂTORII COLEGIULUI ALU III-lea

Fratele Kesare Giuvargiulă, cu ocasiunea alegerilor, se găsi pentru luptă ce avea se întreprindă ca omă speciale în toate cele de soi, și astă-fel, înainte de a intra în campană, trănti către alegători unu manifestă cum nu s'a mai văzută pénă în acea di tristă pentru toți confrății scări, adică cei de la Presa și Columna lui Hărdeu.

Pe cândă sta gata se ncăpă a dieta, ca maestră în ciordirea de petre scumpe, ciraculă său Nasarabescu, circă demnă de maisteră, etă că se ivi pe pragul ușei și Vinărarul în zo-ni-pa-vu-ga, cei mai dice și Sirmă său Tell-e-grafulă.

Se consultă deci împreună, și fratele Kesare începu să dicteze cam în termenii următori :

Alegători!

Timpul luptei se aproprie și ora gloriei e aprópe a da sunetul său sonoră ca sălă Trompetei mele!

Puneti-vă dărău în linie de bătaie, ținetă cadrele în strinsă legătură, și, cândă va suna ora precisă, să dați năvală pe mărte și pe viță, și ori cu toții să muriti, ori cu toții să triumfamă de victorie.

Alegători din București!

Să nu cătați la bârfele Roșilor, că ei, ne având argumentele noastre de cornu nodoroșe, se voru sili a ve înegri prin intrigă de totă felul; vă voru spune de exemplu că noi amă jefuită țără cu amicii nostri, că Vinărarul Sirmă Tremuricescu a dimisionat din cauza că colegii lui nu i-aș dată și lui dintr-unu locu ce cumpărase comuna pentru cimitir, că nu a pu-

tută să mai puie și alte nouă tase, baremă cea de patru la sută foncieră; să vă uitați la dimisiunea sa publicată în Presa, fiind că acea demisiune e cu tertipă făcută, și apoi voi nici n'o înțelegeți, și mai alesă nici că e nevoie să o înțelegeți.

Iubiti alegători!

Nu e adevărată că noi amă furată 27 milioane ale comunei, numai într'unu anu. Din ele ată mîncată și voi, și apoi argumentele văstre costă și ele bană. Vedeti dărău că le-amă împărtită cu toții, remându-nămai plata loră asupra văstră și acăsta mai tardiu nu acuma. Tasa căminoră era unu jocălu vagulu spirită, spre a îngrozi pe Roșii, nimică altă.

Si voi, frațiloră în Hristosu preotă!

Sântia văstră sunteșă sare pământului și lumina lumii; sănția văstră, prin duhul sănțu, ca unu ce înfățișă pre insușă. Domnul și Dumnezeul nostru Iisus Christos, fișă gura adevăralui, luătoagulă păstoresc în mână și batetă la totă ușă bine-credinciosulu, propoveduindu-cuvântul celu dreptă, arătându-scădere biserică și a credinței, și intorcându-la staușul pre oile rătăcitoare. Ortodoxia este în scădere, părintilor și miresa lui Iisus Christos înfruntată, și despăiată de odorele și prinosele ce-i au adusă bine credinciosii spre a putea fi ea, biserică, isvoră de milostenie și de pacea sufletului; ea, vașă săracită, ceresașă sărăcă să pote milui! Preotul vede cu durere că nu mai este nimene să asculte sânta liturgie ce slujește elu; paraclyslu de Sâmbăta a incetătu, osfestania de la începutul lunei a incetătu, maslurile au incetat, liturgiele au incetat, sarandarele au incetat! preotul nu-i mai este deschisă casa bogatului provoslavnicu; elu este ajunsă în aşa scădere și umiliță în cătu, în mijlocul copilașilor săi flămândă și rebești, alătura cu preoteassa plângendu, își intinde privirea în toate părțile, și asculta déca cătu în departe se aude trăgându-se veri-unu clopotu ca să-să ieă petrachirul sădrențuită și să alerge într'acolo, ca döră va fi murită veri-unu omu cu dare de mână, ca să capete uă luminărică să-ă lumineze năpte, și căte-va parale să pote cumpăra uă pânișioră să adducă copilașilor săi!

De unde toate ceste, déca nu din nepăsarea de religiune și de biserică a celor care se totu trămită acolo unde se facă legile?

Înțelegerea sănțiloră văstre este mai înflorită de cătu a norodului sărăcă carte; de aceea sunteșă datoră să povestuișă norodul bine-credinciosu, să trămită astădată deputații la adunare șomeni cu frica lui Dumnezeu și cu dragoste pentru sânta biserică a Domnului nostru Iisus Christosu.

Acestea a avută de disu Trompetă Carpaciloră către alegătorii collegiului al II-lea de Ilfovă, către alegătorii inteligenți, cari suntă cei mai luminati ai poporului Bucureșteanu. Déca Trompetă Carpaciloră a sfătuită optu anni de dile spre cele bune și de folosu țărăi întrę și particularilor în parte, meseriaș română, comercianț română, dați-ă ascultare; eră dacă Trompetă Carpaciloră a fostă veri-uă-dată organu alu străinilor, organu allu Jidovilor, organu alu jafurilor atunci... luăto-vă după jurnalul Românilă ca după uă Evangeliu.

Vinărarul Psaltichescu să nu vă scape din vedere, căpoj ne-amă dusă pe copăcă cu țără cu totu.

Amă disu! Mătă înțelesă?

Ală vostru frate
Kaiser Boliacă
Giuvargiulă Trompetistă.
(După Trompetă)

GHIMPI SI TEPI.

In cursul acestei săptămâni, unu bietu muritoru din colegiul al II-lea de Ilfovă se văita cătu să luă gura, — dărău nu și către triumvirii de la Presa, Columnă și Trompetă, — dicându : — « haiti! ne amă prăpăditu! ne amă dusă dracului!... țără e în pericol mare !

Unu altu muritoru vădendu-lu, ilu intrerupse întrebându-lu :— Care e acăstă mare nenorocire?

— Vinu Muscalii, Turci, Nemții, după cum spună șomenii de la palat.

— Aș! Astea suntă iscădele celu cu scrisoarea, care vrea a ne speria ca pă copii?

— Nu!

— Capitularea Parisului, pote!

— Nu.

— Pote pentru demisionarea Magăritesculu, care a reușită prin Costică Morcov-ici a se spăla de ciorădă cuponelor și alte ghișești.

— Nu, nu, nu, e altă ceva și mai mare.

— Ce e deră?

— Ce e? Etă ce e: Acum căte-va dile, cu val cu chișu, se alese de mai mulți grădinară unu cartofu modelu de espusă în cameră: acum aflu că acestu cartofu e secu, din cauza manei ce a cădută peste elu. Căutându-se unu altu cartofu, s'aș găsită toți degerați, prin urmare éca uă mare nenorocire ce cade ca unu trăsnetu pe noi! Ce vomă da ore Prusaciloru, cândă oru năpădi pe noi?

Columna lui Hărdeu, cei mai dice.... negreșită în deridere, să luă Traian, ie de marture că alegerile Roșilor uă fostă neonestă... onestul ciorilor!!! aretările lui Fotache Razu, publicate în Pressa, ca unu actu de mare însemnatate politică.

Noi din parte-ne n'amă pută face uă mai bună reflectiuna de cătu că trebuie neapărată adunate la unu locu celebrățile noastre morale, prin urmare D. Razu, Boliacă, Hărdeu, Boerescu, Petre grădistenu, Zisu.

Mare dandanale mai suntă și garantie astea în țără de porcară a M. séle lui Vodă!

Aușă garantii la casieră, la perceptori, la contabili, la totă aia garantii!

Astea suntă mofturi, iubiți lectori, mofturi d'ale Rosiloru.

Garantii morale mai înțelegem.

Astfel celebrul felseberu din cadre Bolintinenă este perceptori la gara Filaretu, și ană cu garantii....

Dără ce felu de garantă credetă? Materiale? In numerare? In bonuri, seu ipotecă? Aș? L'a ferită sfântul!

Garantă morală.

Să cuvă?

A moralul Petre Grădistenu!

Ha! Ha! Ha!

ÎNSCHINTARE

De cătă timpă a apărută în Ploesci o făie intitulată Prahova. Unii din abonații și cititorii Democrației cunoscându încrearea provisoria a acestui diar, ne facă întrebări daca care cum-va făie Prahova este tot diarul Democrația cu nume schimbat. De și suntem siguri că mai toți abonații și cititori nostri cărora le va fi picat în mână făia Prahova, vor fi putut să se convingă de sinele din materiale și din felul scriierilor coprinse în căteva numere din urmă, că făia Prahova este cu totul alt-ceva de cătă diarul Democrația, cu toate astea, pentru a se evita și cea mai mică confuziune, mai cu osebire în ceia ce ar privi la început, facerea de abonamente, declarăm că nu avemă nici uă legătură cu făia Prahova, nici de principii, nici de idee.

Cătu pentru încrearea provisoria a diarului Democrația, ne credem datorii a cere scuze tuturor abonaților și cititorilor ei; cause independite de voință noastră, — între cari lipsă unei tipografii de mai înainte comandată în Paris și nesosita ană din cauza intreruperei comunicațiunilor,

— au mijlocită acăstă suspendare. Îndată însă ce vomă fi puși în poziție de a putea tipări diarul cu înlesnire, vom reîncepe scăterea lui și vom satisface pe deplin lipsa urmată.

Direcția diarului DEMOCRAȚIA

ORDINA ȚILEI.

- Cu toțe astea aș vrea să sciu și eș ce se face cu sudorea țerei și cu avuțiele ei.

- Gustă din acestu paharu și lasă că voru regula eș afacerea ca și pene aci.

- Și noi suntemu vinovați, déru vai!.. celu ce ne-a 'mpinsu
în ispită este Elu.